

udvidelse af de generelle bestemmelser om beskyttelse af naturtyper m.v. i § 3. Det gælder navnlig inddragelsen af de ferske enge under den generelle beskyttelsesordning og den foreslåede reduktion af størrelsesgrænsen for bl.a. moser til 2.500 m².

Hertil kommer det i forhold til den eksisterende naturfredningslov i princippet uændrede forslag i § 16 om en beskyttelseslinje langs visse vandløb (offentlige vandløb med en bundbredde på mindst 2 m) og omkring søer på 3 ha og derover.

Den stabilisering af vandløbenes brinker, der ville følge af en fastlæggelse af beskyttelsesbræmmer, ville dog naturligvis have en vis afledet positiv virkning for vandløbets dyreliv. Endvidere ville gennemførelse af en generel bestemmelse om bræmmer formentlig også kunne mindske behovet for at fastsætte regler om gødskning af de beskyttede naturtyper noget, jf. naturbeskyttelseslovsforlagets § 3, stk. 4.

Naturfredningslovens generelle bestemmelser om beskyttelse af naturtyper har af hensyn til en gennemsigtig, overskuelig og nogenlunde enstrengt administration stort set aldrig været brugt til at regulere forhold vedrørende vandløbenes skikkelse og vandløbsvedligeholdelsen.

Indsættelse af en eventuel bræmmebestemmelse i naturbeskyttelsesloven ville derfor bryde med dette princip og således medføre en uheldig sammenblanding af de respektive lovgivningers sigte.

Det skal også bemærkes, at beskyttelsesbestemmelserne i § 3 i naturbeskyttelseslovsforlaget for så vidt angår vandløb kun gælder for de hidtidige konkret udpegede og naturmæssigt værdifulde vandløbsstrækninger (svarende til ca. 25.000 km af de i alt eksisterende ca. 40.000 km vandløbsstrækninger).

En bræmmebestemmelse i naturbeskyttelsesloven, der ikke tog hensyn hertil, ville formentlig virke noget forvirrende i omverdenen.

Herudover må der forventes at opstå en række vanskeligheder med afgrænsningen af en sådan ny bestemmelses anvendelsesområde set i forhold til de ovenfor nævnte bestemmelser i den gældende vandløbslovs § 69.

De to regelsæt ville i givet fald omfatte omtrent det samme areal langs vandløb og søer, hvorfor arealerne i vidt omfang ville være un-

dergivet dobbeltadministration, nemlig efter vandløbsloven og naturbeskyttelsesloven.

Vanskelighederne med administration af et sådant dobbelt regelsæt forstærkes yderligere af, at den myndighed, der i givet fald skulle administrere reglerne, ikke i alle tilfælde ville være den samme efter de to love. Som nævnt ovenfor i afsnit 2 er vandløbsmyndigheden kommunalbestyrelsen eller amtsrådet afhængigt af, om der er tale om private vandløb, kommunevandløb eller amtsvandløb. Myndigheden efter naturbeskyttelsesloven ville i alle tilfælde være amtsrådet.

Med hensyn til de økonomisk-administrative konsekvenser af en eventuel bræmmebestemmelse i naturbeskyttelsesloven er det vanskeligt at skønne over størrelsen af disse.

Under forudsætning af, at en bræmmebestemmelse indsættes i naturbeskyttelsesloven som en yderligere styrkelse af den generelle biotopsbeskyttelse med adgang for amtsrådet til at dispensere fra bestemmelsen, skønnes det dog foreløbig, at bestemmelsen vil medføre et yderligere personalebehov i staten på omkring 2 årsværk og i amtskommunerne på omkring 14 årsværk svarende til en merudgift i størrelsesordenen 5-6 mio. kr. Hvis der i stedet forudsættes en indispensabel bestemmelse om dyrkningsfri bræmmer, skønnes denne at indebære merudgifter til tilsyn og afgørelse af afgrænsningsspørgsmål i forhold til vandløbsloven i størrelsesordenen 2 mio. kr.

4. Konklusion

Den foreslåede bræmmebestemmelse i naturbeskyttelsesloven har, som der er redegjort for ovenfor, nær sammenhæng med vandløbslovens formål og øvrige bestemmelser.

Spørgsmålet om eventuelle beskyttelsesbræmmer bør derfor henvises til drøftelser om eventuel regulering i vandløbsloven.

I vandløbsloven ville en bræmmebestemmelse i givet fald kunne afstemmes med de øvrige regler, der regulerer vandløbenes fysiske forhold i snæver forstand.

Herved ville dobbeltadministration kunne undgås.

Hertil kommer, at en eventuel generel bestemmelse om dyrkningsfri bræmmer i vandløbsloven i givet fald ville indebære en vis forenkling i forhold til den gældende vandløbslov, hvorefter bræmmernes præcise udstræk-